



7-dik szám.

Február 16-án. 1873.

Megjelenik minden szombatnapon másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—decz. 7 ft, 6 hóra 3 ft 50 kr, és 3 hóra 1 ft 75 kr
 Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvárusnál **Kiadó-hivatal:** Pest, barátok
 tere, Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 4 hasábos nonperaille sor 10. kr.
Hirdetések felvételnek: NASCHITZ JAKAB, hirdetményi irodájában,
 Pest, Jóssef-tér 12-ik szám a. a hirdetésekkel illető közönséges és pénzes levelek szintén
 Naschitz J. irodájába czimezendők. **Bécsben, saját főügynökségünkben** Kärntner-
 strasse 8. sz. I. em. (Naschitz Jakob főök-üzletében.)

XXV. kötet.

ÚJ SPANYOL ROMÁNC.

Zing-zeng-zöngi most az egyszer nem Győri Vilmos, ha

Din-don Pedró Bajuszkádó.

Lantom most nagyon felajzom,
 Ki keményen kenem bajszom,
 Hürt czudarul felspannolok, —
 Verstárgyam: a jó spanyolok!

*

Mandolátul behízá
 Spanyol trónba bella Íza.
 Tetszni neki kiki kivánt:
 Szenyor, hidalgó, lajdnánt,
 Jezsujta-generál kivált.
 S mely trónban ült szent Ferdinánt:
 Csinála ő abbul divánt.

Kurizátor jó szenyórok
 Kaptak ámde hosszú órrot, —
 Hidalgók, lajdnántok, grandok,
 Hiában állták a gangot,
 Mert feléjük sem pislantott; —
 Bárki, sirván szíve kinjárt,
 Hjába nyúzta mandolinját,

Akkor, ha nála forglóda
 Marfori, a gyóntatója.

— Hm! (szólt don Silva di Diaz,)

Hát mily alkotmányosdi az,
 Hogy bár minket illet respekt,
 Más kapjon mézet, mi retket!

— Hm! (szólt grandos Carlos-Cardos-
 Partos-Martos,) szégyen mardos!
 Atta barát, rosz Marfórja!

Grandok előtt legyen főrja?!

— Hm! (szólt hidalgó Rabia -
 Larabia-Calarabia Intercalarabia,)
 Tisztes alak Hégel, s nagy Kant,
 De nem tisz'lem én e vad kant!

— »Gombócztellai Jakabra,
 Bajt hozunk ezért nyakadra!
 Buksz de bella, és kegyenczed!
 Rajtunk többé ki sem henczeg! — —
 — Haneha a talján herczeg!«

*

Izabella kedvelője
 Volt a scherynek ; és sernek ;
 Krigli, stibli néki siffi,
 Spanyol-csizma nála a serleg !
 Kőbányit, s mit termel Pilzen,
 Veszi a dupla-sert pinzen,
 Kiád érte sok denarost.
 Szállítja egy moderados,
 De mit betud, a provizió,
 Az korántsem moderados.

Hát a mint épen nyakalná,
 (Örök örzék kivont karddal.)
 Rajta mentek mind a grandok,
 Álig felfegyverkezetten
 Mindegyik — egy nagy plakarddal ;
 Melyre írva volt kompakttal :
 »Bösz a kortes, és nem paktál !
 S mert kegyencze zabellának
 Marmoriondi, a bibasztja :
 — Letétetik a dinasztja !«

. . . Még azon nap, deli zsánczon,
 Tuljárt Izabella a madridi sánczon. . . .

*

Hanem már most egy nagy baj van :
 Hogy nincsenek semmi bajban.
 Deputados, 400 és 20,
 Épen 420 felé hűz.
 Montpensista, Alfonsista,
 Liberalista, Carlista,
 Továbbá republicista,
 Plane isabelletrista ;
 S még így sem teljes a lista,
 Mindahány, extrawurstista.

Don Sebicska di Sevilla
 Esküdöz, hogy feltrancsíroz
 Bármilyen fajta monarchát.
 Kés se kell hozzá se villa ! —
 Don Castagno di Asturja
 Oldalát pedig az turja,
 Hogy ők — csak gubát cseréltek ! —
 Cabellero Stincadero
 »C u b á b a« óhajt uj kormányt,
 Merthogy ott vagyon rosz illat,
 Mely csafar szivarzó ormányt.
 Silva di Dioz del Alma
 Kerget minden trónre-tre-pre-tre-tendenst :
 »A nép magának oltalma.«
 S mint az már ilyenkor rendes !

Abban egyeztek meg végre :
 Mi egynek sem volt inyére :
 »Egy csinaklin két kolportőr
 Hamarjába Savoyába !
 A ki tud taljánul-tótul,
 Kérje ki Viktor Manóttul
 Amadét spanyol királynak !
 Mondják meg : onnét e dolog,
 Mert ő az, kit a spanyolok
 Absolute nem kívánnak !«

*

Elment királynak Amadé,
 Hanem állott is amodébb !
 Elébb invitálta Madrid,
 Majd azt mondá : »a trónt hadd itt.«
 Minden utca és sikátor
 Rejtett bökködő pikádort,
 Rá sem ért pipát kiszíni,
 S már hullott bomba, orsini. —

»Minden vajnak van savója !
 Nekem se fenekig téjfel !
 Jobb lakásom lesz Savoya !«
 És megugrik egy szép éjjel.
 »Nem leszek Budán király !
 Haza megyek a — manóba !«
 És úgy csinált, a hogy szóla. —
 Bármint biztatja Zorilla,
 . . . — Ámde Amáde elillan.
 S a spanyolok , hogy ő ugrik,
 Kiáltják : éljen »Ré Publik« ! . . .

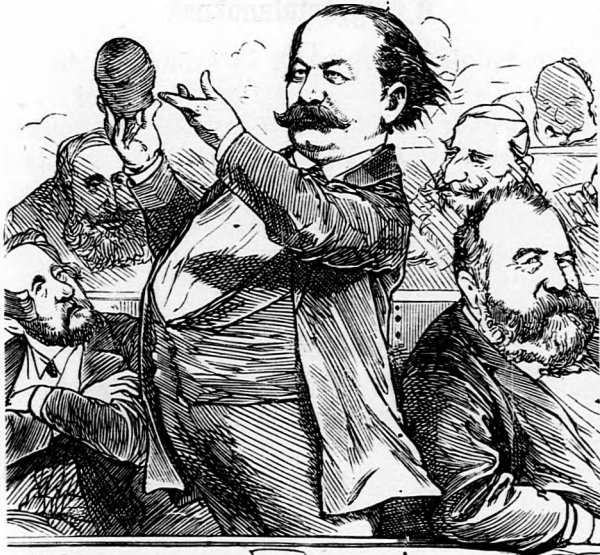
*

S még fel se nyílt egy patrontás !
 Nem is volt semmi vérontás !
 Nem is folyt vér Spanyolhonban !
 Csupán tinta a „Reformban“,
 Melyet érte szász báró Kász
 L efauchteux-pennája rókáz !

Civillista.

Az udvari háztartás emelkedett szükségleteinek fedezésére 1.000,000 frt pótlék volt előirányozva a házban, megszavazás végett. Irányi azt mondta, hogy ő nem hajlandó e pótléket előirányozni, hanem ha a költség nem futja, tartson a király kevesebb lovat. De a titkos tanácsosok azt felelték, hogy ebbe nem egyezhetnek bele.

Az orvos megírja a receptet, de be nem veszi.



Nehrebeczki (A házban) — A magyar fajszaporátlan voltán csak az segíthet, ha krumplival fog táplálkozni! Azért minden képviselő tehetsége szerint honatyai szent kötelességének tartsa minél több krumplit enni!



(Beszéde végeztével a buffetben) — Ninácska szentem, kérek egy porció sódert!

Haszontalan tudnivalók.

⊙ **Statistikai közlemény.** Magyarország területe 5853 □ mfd; s miután hivatalos lapjában naponként mintegy 330000 betű található: minden □ mfdre 56³/₁₀ betű esik. Arányt tartva tehát, a 3 □ mfdnyi Lichtenstein hercegség hivatalos napi lapjának 175 betüből kellene állania. Oly nagy lapot, mint a »Budapesti Közlöny«, csak minden 1951. napon adhatna ki; úgy, hogy ha első száma 1873. január 1-én jelent volna meg: a második csak 1878. máj. 7-én követhetné!

+ (Uj Petőfi) A P. N.-ban egy versgyűjteményt ismertetvén egy anonymus, egy darab verset bonczolgatva nagyon okos képpel és teljes biztossággal elmondja, hogy »miként fejezte volna be Petőfi!« Ha nagyon tudja a befejezést a la Petőfi; úgy a közepét és az elejét még jobban kell tudnia. Világos, hogy ennek kis miska lehet Petőfi-féle verset komponálni.

□ »Meg nem üllepedett költő Petőfi.« Ezt állítja a P. N.-ban egy kritikus. Ez a kritikus pedig úgy látszik csupa üllep.

+ **Kritika Petőfiről.** Egy nagy lap »kritikusa« szerint Petőfinek elismerésre méltó röpkedései vannak ugyan, hanem gondolkozó fő figyelmét el nem kerülheti az, hogy Pityi Palkónál nagyobb az igaz érzelem, Madzag Janesinál a formatökély, Ludas Matyinál a szikrázó humor. Bizonyos az is, hogy Gyulai Pali termékenyebb, B. Friczi pedig nagyobb orthografista. Hát neked oh Petőfi! mi maradt?!

Causa-causae.

Mily böldogtalan egy Bódog! még most se köszön le?

Amikoron Dobsa dobra ütötte hírét.

Nem csuda, doggon végződik neve, — már pedig a dogg

Azt mit megharapott el nem ereszi hamar!

Hogy Bódog bádog la vo árt kapa, Dobsa csudálja?

Megmagyarázom azért, hogy ne csudálja soká:

A foltot hogy mosni le kell, az régi dolog már,

A lavoirba magát mossa ki — hogyha lehet.

Ez volt a szent czél, akkor mikor azt neki adták,

Már pedig a »finis media sanctificat.«

A német nyelv dicsérete.

(Régi tréfás verszet.)

Héj német sógor! Kik nyelved nagyra becsülik,
Jöjj velök együtt, majd szépségét megmagyarázom.
Lelked *szél* s bár *fél* a hibád; az eged teli *himmel*;
Vájbele asszonyanyád, az apád *fát ér*, papipád *rosz*.
A lányod mit tud? *Libben*, szeretőt ha találhat.
Mind télen s nyáron egyformán a gyereked *kint*,
Szénád *háj*, de *habért* röhög a ló még is előtted.
A *vízen* gyűjtesz marhádnak téltre takarmányt.
Tűz ha kiüt, *fáért* szoktál akkor kiabálni.
Essöd *régen* volt, mondod; de *szegén* is az áldás.
Ollód *sár*, hollód *rab*, völgyed *tál*, hegyed *berreg*.
Jár esztendő, *mász* pinted, *szalad* a te salátád,
A szented *hajlik*; de azonba' *gebett* az imádság.
Vendéget ha fogadsz, azt mondod *gast* fogadál be.
Suppal kínálod, ha levest kér enni ebédre,
Hogy ha elé teszed a kanalat, ugyan az maga *leffel*,
És a villa *kap el* minden jó koncztot előle.
Étked eczetje *eszik*, mind *öl*, mind *él* az olajjod.
Zsemled *szemmel*, szemmel van, mert hisz szurok a *pék*.
A *tort* emlegeted, ha kaput látsz, vagy ha bolondot.
Kérdik, mit s hol *eszél*? szamarad szoktad mutogatni.
Bárányod csupa *lam*, *czimer* a házad, követed *bot*,
A madarat te fogod s madarad *fog el*, azt bizonyítod.
Életed elfolyhat könnyen, mert áll csupa *leben*,
S lelkedet a testből majd a *tót* rántja ki végre.

Nagy köd.

Csillagos éjféلكor disznótorbul ment haza a kántor, s daczára bíró uram támogatásának, minduntalan az utközi sárba ütközött.

— Ugyan mért nem kerüli ken' az árkokat! szól türelmetlenül a bíró.

— Kerülném, kerülném, de ha a ködtül nem látom, mentegetődzék a kántor.

Kegyesrendű pap.

— Na, ma igazán nagy disznó«-ban voltam.

— Hogy-hogy? pajtás.

Hát csak ugy, hogy a papunk elengedte a szekundám!

— Igazán?! Na ez egyszer hát csakugyan megérdemli a »kegyes-rendű« nevet.

A magyartalanoknak.

»Nem tanulunk magyarul, — szóltok — hiszen úgy is élünk,
Itt a magyar földön, bár magyarul se tudunk!«
Szent igaz, ugy van! A kajla fülű vizslája a
a grófnak
Szintugy elél itten, bár magyarul nem is ért!

Méhek.

Egy nagyorrúhoz.

Túdósnak mondod magadat, fejtsd hát meg e kérdést:
Hogy termett nálad rőfnyi uborka tökön?

Laetacus Gris.

Jó finánczminiszter.

Hogy Kerkápolyi jó trafikáns, igazolja a tárczánk;
S ő neki az sem elég — bort is adózik a nyelv.

Kit ki fizet?

Gazdag városi-orvos az Öldösy; Gyógyfy szegényes.
Azt az öröklök, ezt felüdült betegek honorálják.

Mi tőrés-tagadás!

Mondja Ferus, hogy a bort ő nem szereti, s nem
is iszszá.

Ámde szerelmének záloga orra hegyén!

Műfordítások.

Aristides, Lysimachi filius, Atheniensis, aequalis fere fuit Themistocli.

Aristides, Lisimaxi fia, Athenében fere fujta Themistoclest a vízbe.

Glis septem menses dormit.

Az asztal alatt hét patkány alszik.

22.

Examinálta az instrktor kliensét a német számolvasásban. Épen a 22-nek átfordítása volt a feltett kérdés. Nagyon gondolkozik a kis muzsafi, s mintha csak a perpetuum mobilét találta volna fel, oly nagy örömmel mondja rá: »Fucscs!«

(Eszébe jutott, hogy a kártyában is az »ánunczvánczig« játéknél így mondja ezt az instrktor ur.)

Műkritika.

— Eredeti —

— á—r. Jegyezze meg magának minden bificz, hogy szobornál fő, hogy akárki rögtön felismerje, kiféle volt az, a kit a szobor ábrázol. A mi szobrunk hősének lábainál ökörjárom diszleg. A ki látja, azt hiszi, hogy híres járom-faragót vagy járom-kereskedőt akar az emlék megörökíteni, de a szobrász igen elmésen helyreigazítja a családást. Az alak egyenesen a mennyire csak lehet fölfelé nyújtja a kezét, mutatván, hogy nem prózai ember, hanem fölfelé tör, mint borban a gyöngy, tehát költő. Ezt mutatja a papirtekercs is a kézben, mert világos, hogy a költő ha eldeklamálta versét, leírja, hogy beküldhesse Emiliának. — Hát lepedőbe miért van csavarintva az alak? Megfejtése egyszerű. A műnek legalább némileg történetnek kell lennie, a költő pedig Tóth Gáspár irodalomtörténeti tanuságaként, hol bekest, hol attilát, hol pedig köpenyeget viselt. Hogyan lehet mind a hármát egyszerre felragasztani a szoborra? Ez lehetetlen. Kettőt bekest és köpenyeget csak lehetne, ezt láttuk Debreczenben, de három ruha egyszerre az nem plastikus, Köpenyeg a kőkorszak óta nem volt oly bő, a mely alá, legalább kényelmesen, még két magyar ruha elférne, egy téli és egy nyári. Nem maradt egyéb, hátra mint a köpenyhez némileg hasonló lepedőt szabni ruha formájára, gallért adni rá, és kész a köpenyeg, alatta pedig, habár elrejtve, ott van a bekes és az attila. — Hogy van e test a lepedő alatt, azt a szobor formái nem igen mutatják, a rejtély; de hát nem-e rejtélj a valódi költő?! Csak egy részlet látszik kit eléggé: a térd, de ennek formái is igen hasonlítanak a czipóhoz, világos jelöl annak, hogy a költőnek néha czipóra valója sem volt... »

(E jeles műkritika után — melyet a szobrász szépen megköszönhet — bizonyosan tekintélyként fog tiszteltetni a képzőművészetek terén annak megírója. Vajon ki lehet ez a — ár?)

Pinczéri magyarság.

Pest egyik nagyobb vendéglőjében ebéd közben kiküldé egy vendég az ötlet szolgáló pinczért a portáshoz, kérdezze meg, haza jött-e már Bezerédi úr?

Aztán ilyen volt a kérdés:

— Bitte Herr Bortás, ein Herr last fragen, ob der Herr Böser-Édi schon zu Hause gekommen ist?

— Känne! Weder ein guter, noch ein böser Édi! volt a felelet.

Szerelmi lyra. Báli tanulmány.

Negyvenöt tavasznak szedte már virágit
Zsófia kisasszony;

Késő-őszi rózsá, mégis arra áhit,

Hogy az ifja szívben vágyakat gyulasszon.

Bárha már kilépett a »szép gyermek« korból,

Hódolat kíséri, merre csak megfordul,

Büszke ifjak hullnak előtte a porba...

S ezt miért ne hinnék? — hisz ő maga mondja.

Tegnap bálban vala; kivágott ruhája

Illett neki szépen;

Sok ifju gavallér rajongott utána,

S csüggött lelke rajta, mint oltári képen;

S nem hagyták pihenni, kelle tánczolniá,

— Legalább ekképen mondotta — Zsófia...

S hogy eleget tánczolt, igaz s mint ámen, áll:

Perczig sem ült, mig csak tartott — d á m e n w á h l.

Versdüh.

Hála isten! ma van időm:

Kiverselem magamat.

És elmondom, hogy szivemen

Van egy szörnyü daganat.

Tudniillik, hogy először

Jöttem ide Pestre fel, —

Alig hittem azt, hogy Amor

Nyíla úgy elterefel

Hiszen voltak a falun is

Szép lányok, én istenem!

Hanem azok kegyeirt

Nem volt kedvem küzdenem.

Ám hogy téged megláttalak

Gyönyörü szép Laura,

Azóta már pláne nem is

Gondolok a falura.

És ha tudom kibírhajta,

Szivemnek szerette; — én

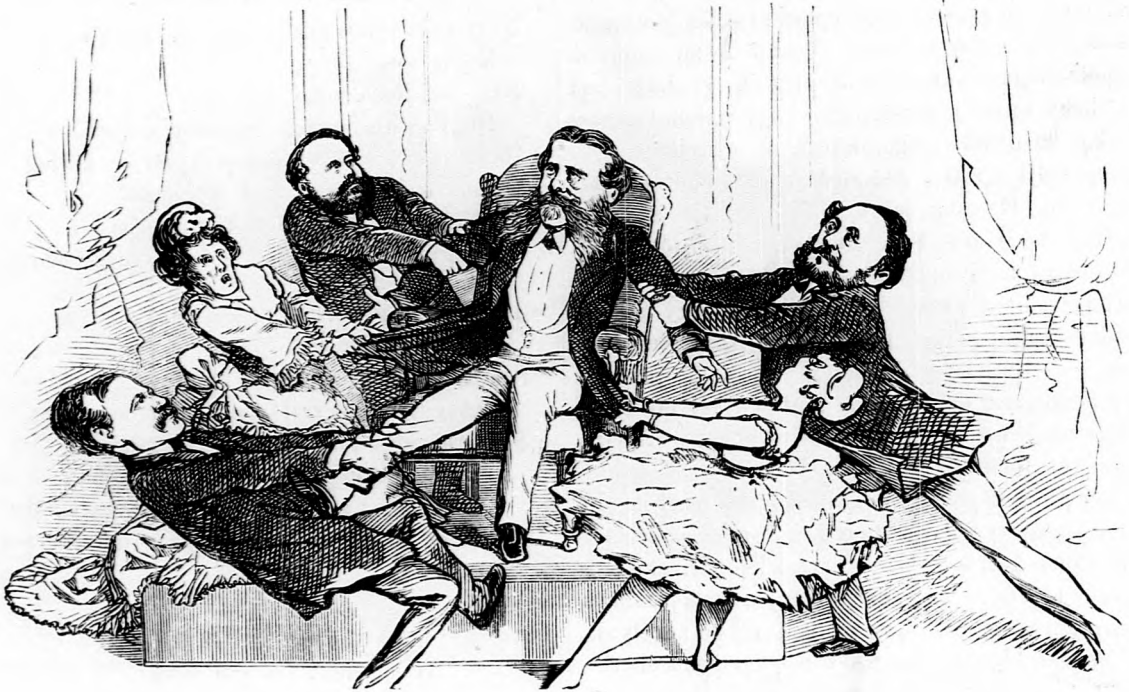
Fölkereslek nem sokára,

— Lakoznál bár a »Hungárja«

Ötödik emeletén!...

Benedek. (A ledér).

A kit még az ág is húz.



— Ezer szerencse, hogy így ezibálnak mindenfelől, így még tarthatom a balance-t; különben felborulna velem ez az intendáns szék!

Színész adomák.

— Hova hova ily sebtiben? szólítja meg a buffo a színpadról lesiető pajtását.

— Itt eljátsztam szerepemet, s most sietek másutt fellépni egy drámában.

— Miféle drámában? és hol?

— No otthon, egy kis családi drámában?

Vidéki színpadon kifütyülte valaki a couplett-eneket. Az énekes azonban nem jött zavarba, hanem folytatta nótáját:

»Te is itt vagy, oh ökörszem,
A tavasszal már,
De ne füttyölj! . . lépen ragadsz,
Drága jó madár!—

Megtisztelték.

Vizkereszt napján a fiókegyházba is elment koledába a plébános a mindenesével, ki mellesleg kántor is volt. Délre a legtehetősebb gazdához szállt,

hol már reggel óta készültek illő fogadtatására. Ebéd közben odaszól a gazda feleségéhez:

— Te anyjuk, kináld csak a plébános urat a kántornak ugyanis van esze! —

Majoros képviselőtárgya.

»Tisztelt ház, a korona fényének megőrzése és fenntartása a koronaőröket illeti.«

Rajzolandó: a két korona ór, nagy kefékkel, amint tisztogatják a szent klenódiumot.

Furcsa ház.

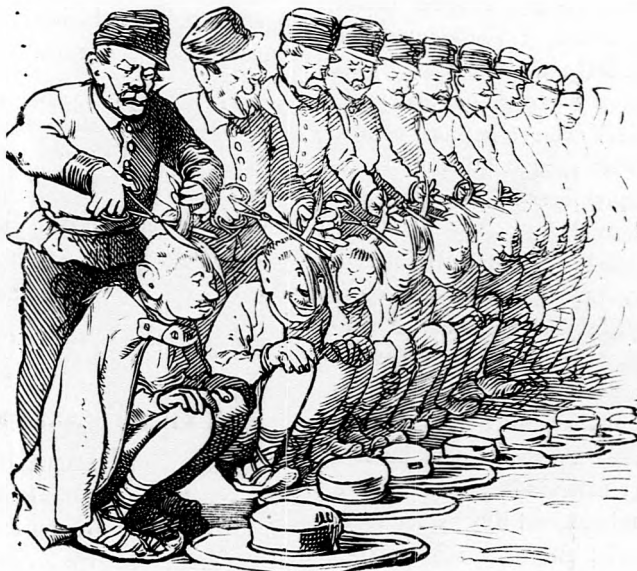
A Sundi cigány kéregetni járt a karácsony ünnepeken. A mint egy házból ki akar menni, neki szalad a Bodri kutya. Erre Sundi követ akar felkapni, a mi szerencsétlenségére le volt fagyva.

— Suhase láttam ilyen házsat, morgott a cigány, hol a követ ketik meg, nem a kutyát!

Hogy terem a katoná.

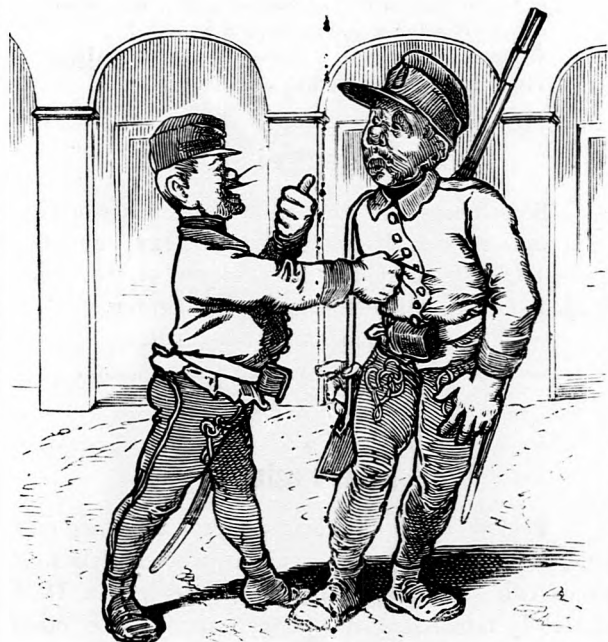
(Kaszárnyaképek.)

Guggon nyírás.



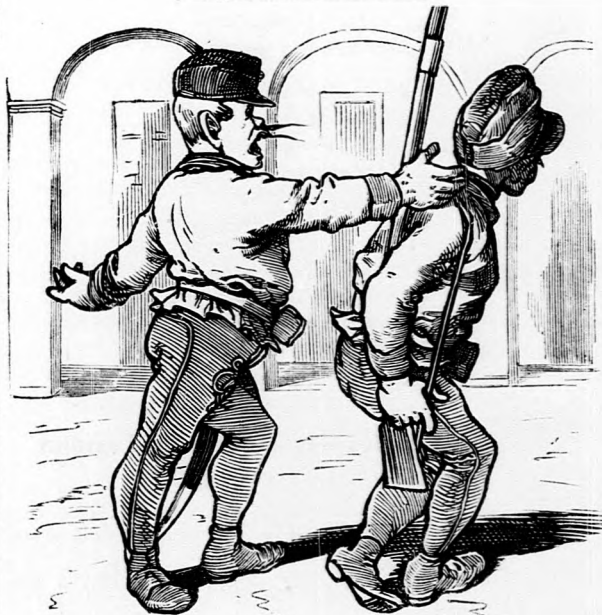
— »Hapták! in ajn Glid, — Kni bajgen!« Igy vezényli a tót regrutákat Barbély kaplar nyírásra, s a istenadta remonda-embereknek ott muszáj guggolni ástél óra hosszat, glédában, míg fejük alkalmatlanná mütetik molnárlegényeknek szolgálni laktanyául.

Mi az az aviso?



Tubálka káplár : — Mikor aszondom, hogy »kért« : (oldalba vágja az ujonczot) az csak az avizo, meg ne moczcanj!

Mi az a commando?



hanem mikor aszondom, hogy »áj k« : (képen vágja az ujonczot) az a kommando, akkor fordulj; — irhad csufolja meg az inadat!

A kecskét-versben hirdető pógár haragja.

A mult heti Üstökösben egész jó akarattal közöltük egy helikon-ittas debreczeni czivisnek versét, melyet kapufélfájára kiragasztva, 4 kecskéje eladásának hirdetésül használt. Mi azt hittük, hogy csak jó hizsemü reklámot ütünk a 4 kecskének; de nem addig a! most egy terrorizáló verset kapunk eodem, hogy mi a közhirrététellel őt magát ütöttük, — legyünk hát készen a preszproceszsz-re, vagy vegyük meg a »4 ketskét« á 10 forint!

Mit tevök legyünk most? Mi jó katolikuskok vagyunk ugyan, de Cziráky János grófként nem óhaj-tunk részt venni semmi pre szproceszsióban. A szabóknak is tisztelői vagyunk, — köztük kivált Tavaszí Andris képviselőnek, — ámde a buzsenyicza fogyasztók közé sem tartozunk. Azért kérjük a t. c. kecske tulajdonost, most az egyszer megbocsásson ha a 4 kecskét nem veszszük meg; hanem elkommendáljuk a nemzeti színházhoz tenoristáknak, ott úgy is folytonosan tartanak a szerződötések; meglássá, több haszna lesz a gázsijukból, mint ha örök áron adna tul rajtok. Engesztelésül pedig itt közöljük a félelmes dorgatoriumot:

Bámulatom tengerében

Még a számat is eltátom,

Hogy a híres »Üstökösben«

4 eladó ketském látom.

Ám de meglepetésemet

A körülmény még fokozza,

Hogy ama »Ketske-Reclame«-ot

Épp oly nagybecsü lap hozza,

Hol a szerkesztőnek 50

Karja vagyon, — s aranytolla.

Nagy jó uram! de baj van ám!

A »Ketske-Vers« tulajdonom!

S ha ketskéim meg nem veszi,

A »Versekért«*) perbe fogom!

10 frt darabja

alázatos rabja

A pfiói ketskék tulajdonosa

Debreczenben.

Nagyítás.

— Gondolom, hogy nem fog kend ebben a do-logban kétkedni? Mi?

— Má engödelmöt keerök, een ezt a dögöt nem kétlöm... ha hétlöm!

*) Sajtótörvény 33. §-a alapján.

Pegazus-rugam

Egy füzágrólszakadt versöntő — a sok közül — megakarván énekelni kedvesét, s leginkább azt, hogy megszerette s keblében hordozza őt, következőleg stímmolta lautja hurjait:

Szívem egykor megéhezett,
S fölfalt téged barna lány,
Oly kemény vagy hogy azóta
Itt vagy szüm baloldalán!!!

Más izben pedig, ki nem jöhötven a méret, következőleg hozta ki «a haza letarolt sik-jait«:

»Oh haza! sikjaidon letarolt nyájak legelésznek.

A kit a Pegazus agyba-főberugott.

Haragudott hittanárjára a papnövendék, s egyszer — méltó boszuját akarván tölteni — fogja a hittanárja által vitt s azon iskolában tankönyvül használt katekönyvet s elviszi egy más felekezetü hit... nem, chemiai tanárhoz, a könyv oldalára következő epigrammot irván:

Itt van a katekönyv Tuba ur! s instálom, hamar, hogy
Tüzlombikjában dobja gyakorta belé!
Égjen el ott a mi roz! s dördüljön meg fenekében:
Álljon elé a tudás... égre repitni korunk!
Tiszta tudás! vagy te e számár kornak csak alapja;
Tiszta tudás nélkül él, hal, a föld s e világ!!!

Borsodmegyei szokás.

Borsodmegyében szokás, ha valakinek eladó koc-sija van, arra szalmacsutakot tenni. Így egy alkal-mal Csutak S. földbirtokos kocsin utazva, talál-kozik R. szintén földbirtokossal az országunon.

— Talán eladó az a szekér? kérdi R.

— Nem biz a, de hát miért? feleli Csutak.

— No mert csu t a k van rajta.

Fatális czim.

Beküldé a dicsöítettethetnémségtől már még csak aludni sem tudó ifjoncz legujabb eszmeszü'eményét valamelyik szépirodalmi lap szerkesztőségéhez. De a czime oly fátumszerű volt, hogy már csak e miatt sem remélhetett volna semmit. Vala pedig a czime: »A számár tragédiája.« A megjött suproza pedig: »Propria laus sordet.«

Nyilttéri közlemény,

melyben alulirt Szellem Judit k.-a.-nak költeményeimmel szemben tanusított közönyét a t. közönség ítélletére bízom.

Tekintetes szerkesztő úr!
Adom Önnek tudtára,
Hogy bizonyos dolog miatt
Panaszom van Jutkára.

— Kérem szépen! tetszik tudni:
»Nyilvánosság« jelszavam; —
Lépjön föl a nyilt terekben
Az, kinek panasza van.

Én (ez elvtől vezérelve)
Kijelentem komolyan
Az Ön lapja hasabjain,
Hogy szívem láva folyam.

Lávafolyam, — oh, igenis:
Tüzes, forró szerelem...
Méltányolja ezt Jutka is —
S ezért be nem perelem.

Hanem az bánt, kérem szépen,
(Ezer balance és etée!)
Hogy szerelmes költeményem?
Jucika kineveté!

Az enyémet, ki már anynyi
Lapba irtam verseket!....
— Itélje meg a közönség
Azt, a ki így sérteget.

Kiló

Hitvány párák.

A d—i paraszt két szürkéje kint volt a ménesen haza akarva hajtani, kifent érte maga.

— János! — szól a csikósnak? — merre van az én két szürkém?

— Ahol e!.. mutatja a csikós a botjával.

A két pára rosz volt végtelen, csak csont és bőr

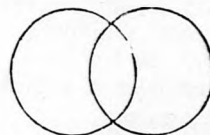
— Hej, hallja kend, — sohajt keservesen a gazda, — nincs ezeken emberi ábrázat!

Két garas ára csapó.

Beállit a debreczeni ripók »civis« a »patyikába s 'csés jó napot kívánva, »két garas ára csapót« kér, hanem az érthetetlen laboráns bizt ezt nem tudja mire magyarázni. Emberünk nem hagyja magát konfundáltatni, s kissé hangosabban ismétli szándékát. Ujra mosolygás; vállvonítás.

— »Nem érti az ur?! Agygyik két garasir bajus-csapót« kiáltja aztán a flegmából kijött hazafi oly hangosan, a miután többé nem lehetett kétsége a megrémült Eskulup-finak a kérdéses »tisztaujlakiban.«

Rébusz.



(Megfejtése a jövő számban.)

A mult számban közlöttnek értelme: »**Lukács fürdő.**« (Magyarul fejtöd: lukas pad; németül ejtsöd: Lukas Baad; magyarra fordítsöd: Lukács fürdő.)

Szerkesztői subrosa.

— Mirevaló a képviselői diurnum. Politikai komoly lapba kellene ezt az esetet megírni. Az aprószentek nagyon jók. — F. I. Esztergom. Megkaptuk a humoreszk hosszú rövidítését, mely nem szenvedne rövidséget egy újabb kurtitás által; szóval, esatlanos adoma alakjában adva elő, csak nyerne. A kuriózum beválik, mint szintén a csipkedések elmés része. Kivánságát teljesítjük. — Makkhetes. A túri holdvilágból küldött levél keletlen, s érzik rajta, hogy a »hidszegi trapos farancia« gyakori ellejtésével illusztrált háljére felvirradt koránynak ölmos szülötte. Kikosaraztuk. — Farkas. Meglesz. — Rébusz: »egy kutya rajzolandó felforditva; megfejtése: a tyuk.« Égbekiáltó együgyűség. — Pest V. B. Jövő számmunk minden beküldött kéziratra érdemleges választ fog adni. Kérünk egy kis türelmet tisztelt munkatársainktól; magunknak is eleget kell gyakorolnunk ezt az erényt; A mely műrőj nem lesz szó, azt vagy nem kaptuk, vagy a kosárba került már. Amaz »eszmény« definitiójának elmés pontjait közöljük, ha eredetiek. De hogy felelte ki Ördög Róbert mondását? — Pest B. L. A fogalmazás nem sántikát. A második ismeretes. — Kristóf. Jeles adat; jó néven vesszük ezután is.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő

JÓKAI MÓR.

Lakása: Státió-utca 80-ik szám alatt.

Pest, 1873.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:

NASCHITZ JAKAB.

hirdetményi irodájában, Pest, József-tér 12. szám alatt,
és Bécsben Kärntner-strasse 8. szám I. emelet.

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi:

POLLÁK.



TÁRSASJÁTÉKOK



3 darab 1839-ki kihuzott sorozattal.

Tán az egész magyar-osztrák monarchiában sincs olyan váltóüzlet, a mely oly nagy mennyiségben árusított volna el részletiveket s ennél fogva annyi nyerőszámot adna ki, mint az alulírt váltóház. Szolgáljon ennek bizonyítékául az a körülmény, hogy én egy év óta a t. közönségnek már csaknem **3 millió forintnyi** sorsjegyet részvényt szolgáltattam ki, a melyek részfizetésre lettek megvásárolva.

A t. közönség részéről czégem irányában sok oldalról nyilvánuló bizalomtól bátorítva, ismét új tervvel lépek fel, s meg vagyok győződve, hogy ezzel is fényes sikert aratok, minthogy a nyereségre igen sok valószínűséget, mindenekelőtt a t. vevőnek biztonságot nyújtok a befizetett tőkére nézve.

80 sorsjegyi társasjátékot rendezek, még pedig:

20 db magyar dijsorsjegy	évenként 4 huz.
20 db török 400 frankos sorsjegy	" 6 "
20 db braunschweigi 20 talléros s.	" 4 "
20 db szász-meiningenivel	" 3 "

évenként összesen 17 huzás

20 résztvevő számára; és mindegyik társaságba kedvezményül **3 kihuzott sorozatu egy-ötöt 1839-ki sorsjegyet** adok, a melyekre ez évi márczius 1-én okvetlenül 3 nyeremény kell hogy essék.

A társaság feloszlásakor minden résztvevő 4 eredeti sorsjegyet fog kapni.

Minden részletre 24 havi részletfizetés esik 15 frtjával, azonban 1873. márczius 1-je előtt 3 15 frtos részlet, vagyis 45 frt fizetendő le, mert különben az illető márczius 1-jén a 3 kihuzott sorozatra nem játszik; a többi 21 részlet azután havonként rendszeren 15 frtjával fizethető.

Eladok továbbá

(Huzás márczius 1-jén) 20-ad részeket az 1839-iki kihuzott sorozatokból 12 frtjával.

(Huzás martius 1-én) igérvényeket 1861-diki sorsjegyekre 3 frtjával bélyeggel együtt.

Részletiveket 500 frtos 1860-hi sorsjegyekre 40 havi 20 frtos részletfizetés mellett s oly biztosítással árusítok el, hogy a kihuzott sorozatot 1800 frtért visszaveszem, a mi által minden vevőnek 1000 frt hasznot biztosítok.

Vidéki megrendelések teljes megelégedésre fogantatosítottatnak.

FISCHER M. L.

váltóháza a „Fortunához.“

hatvani-utca 16. sz. a.

GYÖNGY- ÉS ÁSVÁNY- Gyűjtemények
 a legfinomabb
 selyemkelmék
Hamburget Adolf
 üzletben!
 Pest, Királyi utca 1. sz.
 Kín-és Indonéz törzsek mindenféle
 és egyéb értékes tárgyaival és
 különféle művelési tárgyakkal
 minden érdeklődőnek.



Régiség- és ásvány-gyűjtemények
 3 frtól kezdve fölfelé
 használhatók; valamint válogatott ékszer-tárgyak,
 o- és újdivatnak minden árban kaphatók az
 érem-, ásvány- és régiségtárgyak
 irodájában, a régi Lloydépületben.

1-434

WEISZ J.,
 titkos betegségnek különleges orvosának rendelő-intézete.
 létezik november elsejétől: ország-ut
 15. szám 1-ő emelet a „Zrinyi“-hez
 czimzett kávéház felett. Rendelő órák: reggeli
 7—10-ig és d. u. 1—4 óráig.

Kiterjedt ösmeretséggel bíró egyének tartós
 és jövedelmező foglalkozást nyerhetnek egy ha-
 zai biztosító-társaságnál mint

**ÉLETBIZTÓSÍTÁSI
 ACQUISITEURÖK.**

Ajánlatok „E 25.“ jel alatt e lap
 kiadóhivatalához intézendők.

J á t s z ó t á r s a s á g o k .

FÜRST EDUARD

ismert és kedvelt összeállítására szerint az első részlet és bélyegdíj lefizetése után minden időben hozzájárulhatni a legközelebbi huzásokra,

100 frtos 1864-ki sorsjegyek márcz. 15-kén és april 15-én, salzburgi sorsjegyek márcz. 5-én, hitelsorsjegyek april 1-én stb. ; ajánljuk továbbá

játszó-társaságunkat 18 résztvevővel.

A. CSOPORTOZAT, 40 huzással évenként, — mindnyája Ausztriában létező állam- és magán sorsjegyeket tartalmaz — 25 havi részletben 5-frtjával és 99 kr. bélyeg.

C. CSOPORTOZAT, 8t hitelsorsjegyre, költő 100 frtos 1864-ki, kettő 50 frtos 1864-ki, 1 Salm-, 1 Clary-, 1 Pálffy-, 1 Genois-, 1 Waldstein-, 1 Windischgrätz-, 1 Como- és 1 Keglevich-sorsjegyet 25 havi részletben 5 frtjával és 99 kr. bélyeg.

D. CSOPORTOZAT, öt 100 frtos 1864-ki sorsjegy, 3 hitelsorsjegy, 1 ötöd 1839-ki, 1 Salm-, 1 Pálffy-, 1 Clary-, 1 Genois-, budai-, 1 Waldstein-, 1 Como- és 1 Keglevich-sorsjegy, 25 havi részletben 5 frtjával és 99 kr. bélyeg.

R. CSOPORTOZAT, 1 hitelsorsjegy, 1100 frtos 1864-ki 1100 frtos 1860-ki, 1 Clary-sorsjegy, 25 havi részletben 1 frt 50 krjával és 37 kr bélyeg.

S. CSOPORTOZAT, 1 hitelsorsjegy, 1100 frtos 1860-ki, 1100 frtos 1864-ki, 1 gőzhajózási-, 11 frt 50 kros trieszti-, 1 Salm-, 1 Clary-, 1 Pálffy-, 1 Genois-, 1 budai-, 1 Waldstein-, 1 Windischgrätz-sorsjegy, 1 Comojövődékjegy, 1 Keglevich- és 1 Rudolf-sorsjegy, 25 havi részletben 3 frtjával és 68 kr. bélyeg.

Ezen csoportozatok résztvevői a befizetés végével az összes sorsjegyek árának 18-ik részér kapják a napi árfolyam szerint számítva.

Játszó-társaságok 20 résztvevővel

I. 20 1839-ki ötöd sorsjegyre, 2 sorozat-sorsjeggyel 16 havi részletben 15 forintjával és 2 frt 55 kr. bélyeg.

II. 20 1839-ki ötödsorsjegyre, 1 sorozat-sorsjeggyel, 30 havi részletben 8 frtjával és 2 frt, 55 kr. bélyeg.

III. 20 100 frtos 1864-ki sorsjegyre 24 havi részletben 8 forintjával és 1 frt 30 kr. bélyeg.

huzás márcz. 1-jén
főnyeremény 220,000 frt.

huzár márcz. 1-én
főnyeremény 200,000 frt.

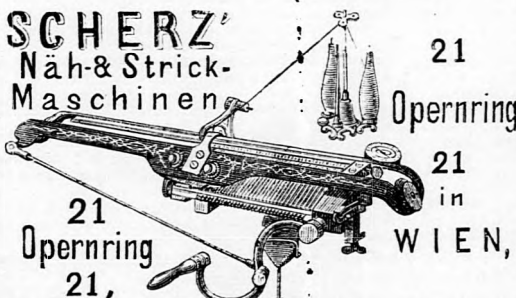
Valamint a megrendelések, úgy a részletfizetések is postai utalvány által eszközölthetnek. A befizetések ideje alatt valamennyi huzásra játszanak, s ezek befejezésével az I. és II-nál egy-egy ötöd 1839-ki sorsjegyet és a III-nál egy 100 frtos 1864-ki sorsjegyet kap eredetiben minden résztvevő.

Bécs, 1873. február hóhan.

Az osztrák iparbank váltóirodája,
előbb **FÜRST EDUARD**

Kötő és varró-gépek!

SCHERZ'
Näh- & Strick-
Maschinen



21

Opernring

21

in
WIEN,

21
Opernring
21,

neben dem Ersten Wiener Welt-Ausstellungs-Bazar von
ENGEL & KRAMER.

SCHERZ
Rudolf.

Bécsben 21. OPERNRING 21.



A Wheeler és Wilson-féle
varrógépek

gyári társaság

New-Yorkban

tisztelettel jelenti, hogy
készítményeinek árát le-
szállította és hogy csakis
Pesten

OHM C. O.

főképviselőjénél

József-tér 15. sz.

legjobb hírből álló csa-
ládi varrógépei

70 frttól kezdve valódi minőségben beszerezhetők.
Figyelmeztetjük a t. cz. közönséget, hogy minden más
ajánlata valódi készítményünknek csak csaláson alapszik s
intéssel vagyun lelkiismeretlen gépkereskedők ellenében
kik nem állanak védbélyegünket meghamisítani. Képes
árjegyzések kívánatra kiszolgáltattak és elküldetnek

24994—

ARBELENDEDES.

ARBELENDEDES.

